

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010098
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1319010098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obžalovaného Q.na L., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/Trestného zákona a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 17.06.2019 sp. zn. 2T/8/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 12. decembra 2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

Q. L., nar. XX.XX.XXXX M. M. X., trvale bytom M.Ý. X. XX,

u k l a d á

podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/, 1/ a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 17.06.2019 sp. zn.2T/8/2019, bol obžalovaný Q.N. L. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/Trestného zákona a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom základe, že:

- dňa 30.01.2017 v čase o 16.58 hpo požití borovičky a piva, viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia EVČ: X.-XXXDU po E. Č.. XXXX D. V. B. F. Y. T.É., pričom v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. c/Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke sa plne nevenoval vedeniu motorového vozidla. Po prejazde ľavotočivou zákrutou z technicky nevysvetliteľných dôvodov náhle natočil riadenie vozidla doprava, ktoré vyšlo mimo vozovku na trávnatú plochu, kde sa po prudkom pribrzdení dvakrát prevrátilo ľavým bokom na strechu a ostalo stáť na kolesách, v dôsledku čoho spolujazdkyňa na pravom zadnom sedadle P. L.

utrपela zlomeninu hrudného stavca Th VIII, zlomeninu ľavej kľúčnej kosti, sériovú zlomeninu rebier I. - IV. vpravo a I. - X. vľavo, zlomeniny peričných výbežkov VIII. - IX. stavca vľavo, úrazový hemotorax a otras mozgu, ktoré si vyžiadali operačný zákrok s celkovou primeranou a priemernou dobou liečenia v trvaní 4-5 mesiacov a spolujazdec W. Q. na ľavom zadnom sedadle utrpel rozsiahlu tržnú ranu v oblasti brady pod sánkou, pomliaždenie ľavej strany hrudníka, pomliaždenie čela a pomliaždenie hlavy, pričom následne bol podrobený vykonaniu dychovej skúšky prístrojom AlcoQuant 6020 plus, kedy mu bola v čase o 17.17 h nameraná hodnota 0,65 mg/1 alkoholu a opakovanou dychovou skúškou v čase o 17.45 h hodnota 0,73 mg/1 alkoholu vo vydychovanom vzduchu.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, §36 písm. j/, písm. 1/, § 39 ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 6 (šesť) rokov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody voči poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava v celkovej výške 8.809,97 eura, voči poškodenej P. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. X. Č.. XXX vo výške 372,40 eura a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bola poškodená P. S. odkázaná so zvyškom svojho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný, a to s písomným odôvodnením prostredníctvom obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný poukázal na to, že má 67 rokov a množstvo zdravotných problémov, v deň spáchania skutku požil alkoholická nápoje s vedomím, že už v tento deň nebude viesť motorové vozidlo, avšak manželka mu volala, že autobus, ktorým sa vracala domov mal poruchu a on má pre ňu prísť autom. Táto skutočnosť ho prekvapila natoľko, že si ani riadne neuvedomil, že požil alkohol a automaticky sadol do auta a išiel pre manželku. Spáchanie skutku od začiatku priznal a oľutoval a ľutuje ho každú chvíľu, keď si na to spomenie, mrzí ho to, čo spôsobil poškodeným, ale čas už sa bohužiaľ nedá vrátiť späť. Svoju chybu si dostatočne uvedomuje a má za to, že pre jeho nápravu nie je nevyhnutné vzhľadom na jeho osobu, jeho správanie sa pred spáchaním skutku aj po ňom, vek a zdravotné ťažkosti a pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. V tomto ohľade poukázal na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/219/2014 zo dňa 17.02.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/63/2017 zo dňa 14.11.2017, kde pri veľmi podobnom skutku bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom. Na uvedenom základe žiada Krajský súd v Bratislave, aby zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/8/2019 zo dňa 17.06.2019 vo výroku o treste a aby sám následne rozsudkom rozhodol tak, že mu uloží primeraný trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a trest zákazu činnosti.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 14.11.2019.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obhajca v plnom rozsahu odvolal na písomné odôvodnenie odvolania.

Prokurátorka označila prvostupňový rozsudok za správny a zákonný vo všetkých výrokoch a odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť.

Obžalovaný oľutoval to, čo sa stalo s tým, že chcel pomôcť manželke.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného, a to ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízný princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len tento výrok a jeho zdôvodnenie. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba, pričom spolu s prokurátorom boli aj riadne predvolaní, resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania. Hlavné pojednávanie bolo pritom vykonané v zmysle dotknutých ustanovení Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom, obžalovaný po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a súd prijal vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo žalovaného skutku a vyhlásil, že v tomto smere už dokazovanie vykonávať nebude a vykoná dokazovanie len ohľadom výroku o treste a náhrade škody.

Následne boli podľa zápisnice na hlavnom pojednávaní oboznámené listinné dôkazy, vzťahujúce sa k osobe obžalovaného a po vyhlásení dokazovania za skončené bolo po záverečných rečiach a poslednom slove rozhodnuté vo veci rozsudkom tak, ako je to uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj dovtedy vykonané dôkazy a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/Trestného zákona a prečinu ohrozenia

pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a že túto trestnú činnosť spáchal obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným z jeho spáchania.

Odvolací súd pri posudzovaní uloženého trestu zistil, že vzhľadom na osobu obžalovaného bol napadnutým rozsudkom uložený neprimeraný trest.

Prvostupňový súd síce správne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku na výrazné poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného, predovšetkým na jeho vyhlásenie o vine, doznanie a oľutovanie trestnej činnosti, doterajšiu bezúhonnosť (netrestanosť), vedenie riadneho života, a naopak, na absenciu akejkoľvek priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného poriadku, napriek tomu tieto faktory, a to aj v spojitosti s okolnosťami prípadu, s prihliadnutím na vek obžalovaného a na evidentne ojedinelý exces z inak riadne vedeného spôsobu jeho života, náležite nezohľadnil a pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody a to síce pod dolnou hranicou zákonnej sadzby v zmysle § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam, avšak išlo o trest neadekvátny. V tomto smere odvolací súd opätovne poukazuje na všetky vyššie uvedené výrazné poľahčujúce okolnosti, týkajúce sa osoby obžalovaného, vo svetle ktorých sa súdom prvého stupňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody javí ako zbytočne represívny, čo bolo dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

V danom prípade, pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona je potrebné vychádzať pri ukladaní úhrnného trestu z ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého sa úhrnný trest ukladá a ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo je v tomto prípade prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona so zákonnou sadzbou 1 až 5 rokov, ktorej horná hranica sa znižuje pri prevahe poľahčujúcich okolností o jednu tretinu v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Súčasne, podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Ako bolo vyššie naznačené, pri odsúdení páchatela trestného činu je potrebné vychádzať z vyššie uvedených zásad pri ukladaní trestu, je potrebné prihliadnuť na priznanie sa obžalovaného a oľutovanie

trestnej činnosti, jeho doterajší riadny život, na absenciu akéhokoľvek odsúdenia v minulosti, na prevahu poľahčujúcich okolností, pričom v neposlednom rade je žiaduce poukázať aj na vyhlásenie obžalovaného o uznání viny, v ktorej súvislosti odvolací súd konštatuje, že ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody v uvedenej zákonnej sadzbe (prípadne zníženej sadzbe podľa analogického uplatnenia § 39 ods. 4 Trestného zákona) by bolo nadmieru represívne a v tomto konkrétnom prípade je daná existencia dôvodného predpokladu, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatelia výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, a to vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a na okolnosti prípadu.

V uvedenom zmysle je preto odvolací súd toho názoru, že úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky v kombinácii s uloženým trestom vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 6 rokov je trestom primeraným z hľadiska potreby zabezpečenia požiadavky generálnej i individuálnej prevencie, pričom takto odvolacím súdom uložený trest zodpovedá závažnosti spáchaného trestného činu, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedajúci účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom s tým, že predmetné pochybenie (uloženie neprimeraného trestu) napravil odvolací súd tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/,ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému uložil vyššie uvedený trest s tým, že nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku.

Pre úplnosť krajský súd dodáva, že v napadnutom rozsudku došlo k uvedeniu nesprávneho dátumu skutku, keď je zrejme, že k tomuto došlo dňa 30.01.2018 (a nie 2017) a k chybnému označeniu priezviska poškodenej ako L. (správne S.), čo však odvolací súd nemohol napraviť, nakoľko odvolanie obžalovaného smerovalo iba do výroku o treste. Taktiež súd prvého stupňa nesprávne neustálil (nezistil) jednu priťažujúcu okolnosť, a to v zmysle zákonného ustanovenia § 37 písm. h/ Trestného zákona, t. j. spáchanie dvoch trestných činov, avšak táto okolnosť nemala žiadny vplyv na závery krajského súdu a navyše, v danom prípade podal odvolanie len obžalovaný, pričom ustanovenie § 322 ods. 3 Trestného poriadku stanovuje, že v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného. Vzhľadom k absencii odvolania prokurátora nemohol odvolací súd uviesť do výroku o treste aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko by išlo o zmenu v neprospech obžalovaného a to na podklade odvolania obžalovaného.

S poukázaním na odôvodnenie rozhodol odvolací súd tak, ako je vyššie uvedené s tým, že odvolaním nenapadnuté výroky o povinnosti obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu a o odkázaní poškodenej so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces zostali nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.